

мостенъ улицъ и звукъ, като отъ разбиваемо стекло. Подиръ тия явленія земя-та паченва да ся клати, на-времени ся распукнува, и изъ пукнотини-тѣ ся показватъ пара и пламъкъ; на това ся присоединяватъ буря и силенъ вѣтъръ съ мъглѣ. До колко быватъ землетрясенія-та бѣзы и разрушителни и на какво голѣмо пространство ся усѣщать, ни показва едно землетрясеніе, което ся е случило въ единъ градъ въ югозападнѣ-тѣ Европѣ, именно въ градъ Лисабонъ, 1 ноември 1755 годинѣ. То ся е продължавало неповече отъ 5 минути. Испърво ся почулъ силенъ подземенъ ектъ, слѣдъ него послѣдовало страшно бутваніе; въ едно мъгновеніе ся распадали найголѣмы-тѣ сградиета, и при това погибли до 60.000 человѣци. Много ладии и малки корабы, които стояли при брѣга, въ море-то, мъгновенно ся погъдили, и ни една частичка отъ нихъ не ся показала на повърхнинѣ-тѣ морскѣ. Земни-тѣ калебанія были толко съ силни, чото море-то испърво като че отстѫпило, и частъ отъ дѣно-то му станала совѣршенно суха, а послѣ пакъ нахлудо на 7 сажени погорѣ отъ обыкновенный му уровень. Найвысокы-тѣ изъ околни-тѣ могилы ся покрѣтили въ основаніе-то: въ едни отъ нихъ ся образовали пукнотини, отъ други значителна частъ ся прѣкатурила на сосѣдни-тѣ долини. Изумително е пространство-то, на което ся разпростирило това землетрясеніе: то захватило почти $\frac{1}{12}$ часть отъ цѣлѣ-тѣ повърхнинѣ земи. И на всѣдѣ това землетрясеніе ся сопровождало съ повече или съ помалко страшни послѣдствія: въ едни